

DNES /čtvrtek/

- 9.00 - Jaromír Sypal
Koráb Racek
Dětský divadelní soubor Blahováček
ZK ROH Úpice
- divadlo A. Jiráska
- 19.00 - Claude Confortés
Maraton
Divadelní soubor "Studio" MěstKS
Volyně
- divadlo A. Jiráska
- 22.00 - beseda s tvůrci inscenace
- ZK ROH Úpice

ZÍTRA /pátek/

- 13.00 - Karel Vostárek - Václav Koubek
Paleček
Ústřední loutkové divadlo "U věže"
Praha
- ZK ROH Úpice
- 19.00 - Alfred Jarry
Ubu králem aneb Sen Václava Kubuly
Tylovo divadlo OB Ořechov u Brna
- divadlo A. Jiráska
- 22.00 - beseda s tvůrci inscenací
- ZK ROH Úpice
- 23.00 - Ivan Vyskočil
Křtiny ve Hrubých aneb Biblé hra
Nedivadlo I. Vyskočila, Pražské
kulturní středisko
- ZK ROH Úpice

DVĚ OTÁZKY PRO...

Ludvíka Farugu, herce Malé scény Uherské Hradiště

1. Co považujete za nejdůležitější z práce na této inscenaci?

"Především téma. A tím také chuť říct něco za sebe, za dobu, ve které žijeme".

2. Co je pro vás nejdůležitější teď, ve styku s divákem?

"Přicházíme za nimi se svým poctivým názorem a touto formou. A je pro nás důležité když nás berou především v obsahu i když nemusí vždy souhlasit s formou".

ANKETA DIVÁKA

- Já tomu tak mnoho nerozuměla, jsem zvyklá na starší typ divadla.
- Nepochopila jsem všechny věci, ale celek byl pro mne zajímavým zážitkem. Nejsem zvyklá na divadlo v aréně, viděla jsem předtím jen jedno; tahle inscenace arénu vyloženě potřebovala. Byly použity neobvyklé prostředky, líbilo se mi skloubení hudby, pohybu. Ale budu o tom muset ještě přemýšlet.
- Líbilo se nám to, bylo to úplně něco jiného než jsme zvyklí. Folklor, aréna ... Divácký kontakt se nám zdál dobrý. Dosud jsme nic takového neviděli.
- Mně so to líbilo. Viděla jsem je poprvé. Je to zvláštní.
- Moc pěkné to bylo.
- Mně to připadalo jako série hereckých etud.
- Já jsem se musela smát - ale pak mi smích zmrzl na rtech. Cítila jsem sarkasmus, líbilo se mi to, protože to bylo takové syrové.
- Domnívám se, že kvalita Kovalčukova textu nebyla přes výrazové prostředky využita. Režisér by se měl jít učit do Hadivadla a herci do České Lípy, když tam bude Vinař. Je to škoda.
- Částečně pocházím shodou okolností z hory Ondřejník, kde hlavní hrdina hry působil. Na představení jsem se těšil a "krajánci" mě neklamali. Hra se mně jeví jako hezký, prolidový, abstraktní obrázek plný nápadů, odvahy a nadšení. Znam podmínky v kultuře, v oblasti, odkud herci pocházejí a moc jim držím palce.

25.5.1988

Komedie o strašlivém mordu ve Sviadnovské hospodě L. P. 1715 aneb Ondráš.

líbilo	37 hlasů
s výhradami	10 hlasů
nelíbilo	6 hlasů

Celkem hlasovalo 53 diváků

rodů 79,24

CLAUDE CONFORTÉS MARATON

uvádí STUDIO, divadelní soubor MěstKS Volyně

hrají: Pikolon Miloslav, Kubeš Jaroslav,
Gottwald Vladimír

texty písní a hudba: Miki Jelínek

režie: Jaroslav Kubeš

konzultace: Zdeněk Pošíval

pohybové spolupráce: Jan Kratochvíl

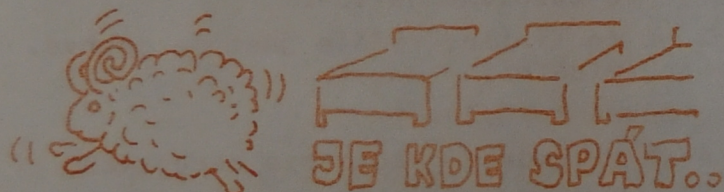
dále účinkují: Jaroslava Glanzová, Ota Votýpka,
Ladislav Řanda, Martin Smola
nebo Petr Scheinpflug

zvuková nahrávka: Václav Holín

napovídá: Marie Lahodná

Soubor Studio z Volyně přiváží inscenaci, které je hravé, temperamentní a vyvážené ve všech složkách, zejména v oblasti pohybové, jejíž předností je kromě jiného mimořádné herecké nasazení. Inscenaci, která obdržela jednu z hlavních cen Národní přehlídky amatérských divadelních souborů - 57. Jiráskova Hronova. Inscenaci, které od doby svého vzniku úspěšně prošla mnoha jevišti v ČSSR i v zahraničí. Inscenaci, kterou obdivují jak běžní diváci, tak kolegové z řad amatérských divadelníků, a které je vysoce hodnocena odborníky z řad profesionálů.

Věříme, že i divákům v Úpici přinese potěšení z dobré divadelní tvorby.

Kdo v pátek večer kolem desáté hodiny prošel kolem hotelu Beránek, možná že měl pocit, že se právě evakuuje cikánský tábor. Nikoliv. První den festivalu zaskočil jak jeho hosty, tak organizátory v tzv. otázce ubytování. Najednou nebylo a nejednou bylo. Až se všechno srovnalo k naprosté spokojenosti všech, každý spal, tam kde měl, každý složil koflíky i batohy. Především díky obětavosti a toleranci provozovatelů hotelu Beránek, který po roční rekonstrukci měl svou premiéru právě na úpickém festivalu. Ještě nešla pořádně voda, na oknech chyběly závěsy, ale díky obětavosti personálu a v posledních dnech i pracovníků pod. řed. BAJ v Trutnově mohl hotel začít sloužit.

Téměř padesátka lůžek, nově vybavený interiér, kvalitní sociální zařízení, pohodlí a čistota, to byl vklad do letošního festivalu, který pracovníci hotelu, včetně stravovacích služeb poskytli. Patří jim proto za vykonané úsilí dík. Celému kolektivu, který vede Jaroslav Jirka, jehož osobní jméno dává hotelu Beránek značku dobré kvality. Budete šít oči.

KAMERA NA CESTÁCH

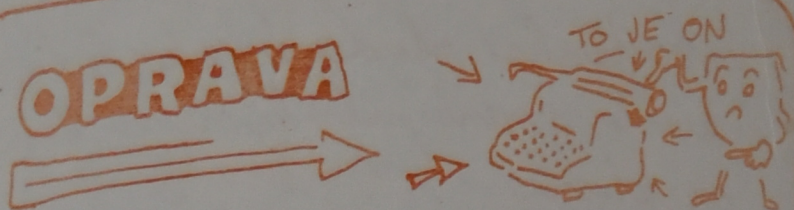
Naprosto neuvěřitelný počín úpických pořadatelů, který vzbuzuje údiv všech "častníků festivalu, je pohotové zpravodajství, pořizované videotechnikou. Každý den v prodejně Elektry a pak v divadle se tísni před obrazovkou občané města i seminaristé - opakuji si zážitky předchozího dne. Až do pondělka šlo všechno báječně /tedy jak pro koho/. Jirka Středa točil, ing. Sedláček svítil, komentátoři spíkřili, Mirek Janek zvučil - a navíc do pozdních raných hodin stříhali, aby zpravodajství mělo krev, spád a styl. Prostě jako profici. Pak se to ale stalo. Kamera japonské proveniencce se zachovala macešsky a pásek jako poslední výběh Emgetonu. Zasekla se potvora. Kamera děj, který k profesionalismu přidal amatérské nadšení. Jirka Středa sedá po probdění noci do auta, které bude celý den řídit Pepa Müller, a následuje jízda, při níž by Nicky Lauda dostával žaludeční křeče /ovšemže podle předpisů a s dopravní uctivostí, kterou by příslušníci ocenili/. Pražští odborníci kroutili nad japonskou technikou českými hlavami - bohužel kamera musí zůstat v opravě nejméně do čtvrtka. Šílenství! Posádka vozu se řítí ku Hradci Králové, kde jsou kamarádi, snad ochotní zapůjčit jiný přístroj, jsou ochotní - ale ...

Sen o jedinečném záznamu letošního úpického festivalu se málem rozplynul. Hradecká kamera má být zítra na nějaké akci v Brně. Jirka Středa se ovšem projevil nejen jako kameraman, nejen jako organizátor, ale jako diplomat. Divadlo v Úpici nepočká, to se rodí teď, hned, herce nezabrzdíš, divadlo nezastavíš!

O jedenácté večerní, právě když českolipští po svém úspěšném představení sedají do automobilu se kolem nich prosmykne muž s půjčenou kamerou. Světla, náhradní komentátor a režisér představení Václav Klapka, Jana Važanová a Karel Bělohubý se stávají součástí úpických dnů!

Stalo se to, co mockrát v životě. Coś nenápadného, nepostřehitelného, co nezajímá ty, kteří jenom procházejí kolem, ale něco důležitého, co vypovídá o člověku a jeho postoji ke světu.

OPRAVA

Jeden z našich psacích strojů si usmyslel, že ve věřejším čísle zpravodaje vyzkouší, zda čtete pozorně všechno, co napíše. Těm, kdož zjistili, že součet hlasujících diváků v anketě neodpovídal rozdělením hlasů do obvyklých třech kolonek, sdělujeme, že obstáli na výbor-nou. Upřesňujeme, že v kolonce "nelíbilo" ne-měly být 4, ale 3 hlasy. Jakékoliv případné domněnky o machinaci s hlasováním diváků a "výchovým kódem" jsou tudíž nepodstatné. Za všechno může příliš snaživý psací stroj /pro návštěvníky redakce upřesňujeme: je to ten zelený, v koutě/.

ANKETA ZPRAVODAJE

1. Jakou knihu z divadelní oblasti /pokud možno z nedávné doby/ byste doporučil k přečtení a proč?
2. Jakou inscenaci /kromě inscenací uvádě-ných na úpickém festivalu/ byste dopo-ručil k zhlédnutí a proč?
3. Jiný umělecký zážitek.

Marie Nýdrová, prom. ped.

1. Zichovu ESTETIKU DRAMATICKÉHO UMĚNÍ, protože ji doporučuje Josef Lédl, bohu-žel sama jsem ji dosud nečetla; jinak publikaci Dramatického umění '88 jako inspirativní všehochuť.
2. Představení souboru LS "C" SK ROH Svi-tavy: Edward Lear: EDWARD - /Kniha třes-ků a plesků/ ... tomu říkám poetika!.
3. Film Věry Chytilové: "Šašek a Královna" s Bolkem Polívkou, je na co koukat a o čem přemýšlet.

Václav Klapka, režisér a herec Divadla Al. Diránska Česká Lípa

1. Nečetl jsem
2. Činoherní klub Ústí n. Labem - P. Weiss: MARAT LADE
Lebl: Hud /soubor Jak se vám jelo/
3. Sovětský film Pokání

Lída Honzová, ADIVADLO Havlíčkův Brod

1. Půvabnou knížku s názvem "Moje mladá teta neužila světa", která je celá složená ze sentencí o muzice, zpěvu a divadle. Může-te ji číst sami nebo v kolektivu a pořád se krásně bavíte.
2. Poněvadž nemám tolik příležitostí vidět pěkná představení /a o těch, které jsem až do dnešního dne viděla v Úpici, podle regulí ankety, psát nesmím/ mohu z posled-ní doby viděnou inscenací spíše nedoporučit: Je to agenturní představení "Vrátíš se ke mně po kolenou".
3. Samozřejmě film "Pokání", samozřejmě videozáznam "Juno a Avos". Pak také kon-certy u nás v renovované síni barokního umění, kde se kloubí krásný zážitek z vi-děného a slyšeného. A pak také půvabnou a přitom perfektní inscenací Jardy Dejla a jeho mladého kolektivu "O věrném milo-vání Aucassina a Nicoletty".

PO MOSKEVSKÝCH DIVADLECH

V divadelním studiu "Člověk" to bylo půl na půl. Půl sálu diváci, půl herci. Jedna lam-pa se stínítkem, dvoje dveře, které vedou někam do skutečné umývárny nebo skladiště. Dva klu-ci přijdou na návštěvu ke třetímu. Složí se na pět flašek Činzána a během dvou hodin před-stavení je vypijí. Nic víc. Ale před divákem se otevře celý svět současné sovětské mláde-že, se všemi bolestmi i nadějemi, iluzemi i deziluzemi. Otevřenost hraničí s pitvou svědomí celé současné společnosti. Obecenstvo řve smíchy a trne zároveň v úzkosti. A opět perfektní, bezprostřední herectví! V minifo-yer jsme vedle plakátu na Petruševské Činzá-no četli i plakát na Mrožkovy Emigranty. Na otázku, kdo jsou tito herci, odpověděla Alla Zorina, sekretářka moskevské AITY - to jsou "dětí perestrojky". S úsměvem a s hrlostí.

Jen na jediném představení jsme byli takřka sami. A to divadlo přijelo zdaleka. Z Ulan-Ude v Burjatsku. Jediné skutečné ama-térské představení, i když s profesionálním vedením a režisérem, jak je to v SSSR zvykem. Hrál Merežkov "Proletářský mlyn štěstí". Asociací doby po občanské válce. Kudy komi-sář, snilek, který věří ve vítězství revolu-ce do roka a do dne. Vesnice s nohama v minu-losti nledá rozhlednu k novému světu.

Třeskutá dechovka a třesk charakterů. Celé nazíráno optikou "ochotnického představení", které secvičil dobrou vyděšený učitel na počest jakéhosi výročí. Herecky, výtvarně, hudebně na plné obrátky, s ironií laskavou a se satirou vrývající se pod kůži. Rozuměli všichni.

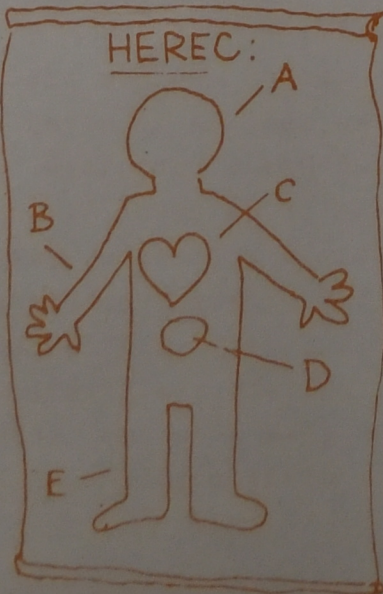
Do studia k Olegu Kyselevovi se nám nechtělo. Co je to plastické divadlo? Pantomima? Polívka nebo Fialka? Raději bychom viděli Psi srdce v TJUZU. Tam ale nebyly lístky vůbec. Před Kyselevem jsme tedy rezignovali. Naštěstí! Zažili jsme jeden z nejkrásnějších večerů. Neboť jsme se jeho pokusů osvobodit tělo, aby samo neslo význam, aby neilustrovalo, nenapodobovalo, zúčastnili sami. Vykládal svou metodu /která pamatuje Craiga i orientální divadlo/ vyzýval nás, ať to jdeme zkusit s jeho smečkou mladých herců, zcela oddaných tomuto typu divadla. Kyselev manipuloval s celým sálem v rytmických a dechových cvičeních, ruce a hlasy vytvářely spontánní biorytmus - a z toho se nenápadně vynořily herecké etudy jeho studia. Byli jsme tam tři hodiny.

Deset dnů je na divadelní Moskvu zatraceně málo. Seminář skončil do vytracena. Ale ještě jednou večer na představení! Na premiéru absolventského představení studentů herectví GITIS. Majakovského Štěníce ve výrazné hudební, téměř operní úpravě. Opět nebojácná satira na nové Nepmany /v Moskvě mnohé dnes připomíná dvacátá léta/ na stalinisty, byrokraty, příživníky, kariéristy. Hráno s humorem i tragikou uplynulých zkušeností. Duch Majakovského s duchem ideologické perestrojky, která musí předběhnout ekonomiku, jak jsme všude slyšeli. Nadšené, uvolněné publikum, radost ze hry, která nachází smysl, komunikace s divákem tak bezprostřední, že jsme jim to hraní až záviděli. To nebyly bonmoty a narážky, to bylo velké téma, údery na srdce pravdy.

Moskevský seminář dal nám, českým účastníkům i celému tomu amatérskému babylonu, co se tu sešel, nikoliv odpovědi, ale další otázky, na něž si ovšem musíme odpovědět sami.

Alexandr Gregar

A - HLAVA: NADANA
B - RUCE: JAKO FERDA
C - SRDCE: MRAVENEK
STATEČNÉ
D - ŽALUDEK: PEVNÝ
E - NOHY: RYCHLÉ

... voděnka studená jako led
aneb vodní piknik, neboli Wasser
mejdán...

Co že to bylo? Především krásný odpolední výlet do kopečka, pak kousek z kopečka, pak zase do kopečka a pak jsme tam byli. Pravda, trvalo to o trochu déle, než činí čas k přečtení těchto dvou řádků, ale stále to za to. Viděli jsme kus krásné krajiny /i když jsme se pochopitelně občas zapomněli dívat poněvadž jsme samozřejmě diskutovali zase o divadle. Cílem našeho putování byla chaloupka, půvabná zvenku i uvnitř, která svým majitelům určitě poskytuje pohodu a klid. I my jsme se té krásné pohody zhluboka nadýchlí a usadili se okolo stolu. Na správném pikniku to má prý být takto: jí se z přineseného a hostitel obstará pití. A tak to bylo i s námi. Přinesli jsme si párky k opékání - byly výborné a nebylo s tím mnoho práce, poněvadž jsme spálili to, co bylo uchystáno na ohništi. A zlatý hřeb - voděnka studená jako led. Čerstvě přinesená z blízké studánky. Voděnka, kterou pro nás hostitelka měla v té studánce přichystanou už odedávna. Voděnka, která nám chutnala tak, že jsme každý vypil dva pucláčky. Bude se na ní dlouho vzpomínat. Kam se dere pivo, toniky a další alko i nealko nápoje. Přátelé, až už nebudete vědět co si máte dát k pití, zaběhněte si za Libňatov ke studánce. Není to daleko - Půjdete do kopečka, pak kousek z kopečka, pak zase do kopečka a už tam budete. Vezměte si sebou pucláček. Anebo můžete pít jen tak z dlaní, tak prý to chutná nejlépe.

Zpravodaj Festivalu současné divadelní tvorby
Úpice '88, vydává Organizační výbor festivalu
v nákladu 2.000 výtisků, číslo 8, odpovědný
redaktor Alena Exnarová
Evidováno odborem kultury ONV Trutnov pod č.
o 49/88.